

Bomo zares edini nezaščiteni?

Prijatelj Ivo Jevnikar je v »Slovenecu« z dne 23. t.m. povsem pravilno ugotovil, kako obstaja resna nevarnost, da bomo Slovenci v Italiji ostali edina nezaščiteni manjšina v državi. Rimska poslanska zbornica je pred dnevi z veliko večino odobrila zakonski predlog o zaščiti »manjših jezikovnih skupnosti«, pri čemer eden izmed členov zakona pojasnjuje, da zaščita ne zadeva Slovencev v Furlaniji Julijski krajini. Zakon se torej tiče drugih jezikovnih skupnosti, med njimi furlanske.

Zakonski predlog je dolgo ležal v predalih rimskega parlamenta, a so ga pred kratkim skoraj iznenada »potegnili na svetlo«

DRAGO LEGIŠA

in ga v poslanski zbornici odobrili v takorekoč rekordnem času ter z zelo prepričljivo večino (za zakon so bile vse poslanske skupine, razen misovske in republikanske). Pričakovati je zato, da bodo zakon v kratkem odobrili tudi v senatu, tako da bo vprašanje zaščite manjših jezikovnih skupnosti urejeno še v zakonodajni dobi, ki se izteka (državnoborske volitve bodo spomladi prihodnjega leta).

Iskreno, seveda, delimo veselje s sosedi Furlani in z drugimi manjšinami zaradi velikega, naravnost zgodovinskega dogodka. Z uradnim priznanjem jezika in z zaščito kulturnega bogastva vsake posamezne manjšine bodo njeni pripadniki lažje in bolj naravno mogli izpopolnjevati lastno osebnost, sposobnosti njihovega uma in srca pa bodo na razpolago celotni družbi.

Močno nas stiska pri srcu — tega nam tudi nihče, ki je v dobri veri, ne more zameriti — ob dejstvu, da so zakonski predlogi in celo vladni zakonski osnutek za globalno zaščito slovenske manjšine še vedno v predalih rimskega parlamenta, kar je treba pripisati očitno preračunavemu obotavljanju zakonodajalcev, oziroma političnih krogov, iz katerih izhajajo.

Naravnost sveta jeza pa nas zgrabi, ko v najbolj razširjenem tržaškem italijanskem dnevniku

»LEGIZEM« IN AVTONOMIJE

Že dolgo se v italijanski javnosti in v javnih občilih posebej razpravlja in piše o vlogi lig ali zvez, v katere se odevajo razni, posebej severni avtonomisti. Med vsemi seveda prvači Lombardska zveza - Lega lombarda, ki jo vodi senator Bossi. Zadnje čase je vzbudilo precej prahu dejstvo, da je njen voditelj izključil iz političnega gibanja skupino vidnih lombardskih deželnih svetovalcev, med katerimi je bil sam predsednik lige Castelazzi. Na Tv in v političnih razpravah je stalno na pozornici lombardski »senatur«, ki vodi svoje gibanje, podobno oboroženemu srednjeveškemu vojščaku, ki stoji v samem grbu gibanja.

Poglejmo na kratko, kaj hoče ta politična grupacija. Lombardska zveza, ki ima še vzdevek Lega Nord, ima nedvomno velikopotezne načrte. Po prvotnih strogo lokalnih aspiracijah, omejenih predvsem na Lombardijo, se je v nekaj letih zveza raztegnila na celotno severno Italijo, posebej še v povezavi z Beneško ligo (Liga Veneta), ki je bila pravzaprav prva taka formacija z večjim odmevom po državi. Imela je tudi svoje parlamentarce v obeh zbornicah. Nato so nastopile krize in razkoli, tako da je sedaj le v povezavi z lombardsko večjo in močnejšo sosedo še obstala. Lombardska zveza ima svoje zastopnike v državnem, pa tudi v evropskem parlamentu. Prav eden od dveh njenih evropskih poslancev, Speroni, je sedaj postal tudi njen predsednik.

Znano je, da si je lombardska zveza zadala kot cilj ustanovitev treh re-

publik v sklopu Italije — severno, srednjo in južno. Ta trializem je močno vzbudil politično javnost. Ligo obtožujejo separatizma in celo rasizma, v njej pa vidijo zlasti potencialnega in nevarnega volilnega tekmeča. Bossi in njegovi si seveda obetajo na prihodnjih volitvah v parlament velikanski

porast in v tem smislu že vodijo svojo propagando.

Kakšne stvarne perspektive ima pojav lig? Jasno je, da je v državi cela vrsta strank, gibanj, zvez ipd. Tudi avtonomistična ideja ni le last lig. To idejo dejansko zagovarjajo tudi manj-

a.b. IIII

COSSIGA SE NE DA

Potekli bosta kmalu dve leti od tistega deževnega zimskega popoldneva, ko je predsednik republike Cossiga sprejel na Kvirinalu skupino časnikarjev, ki mu je prišla voščiti za novo leto. Po nagovoru voditelja delegacije se je predsednik sunkovito obrnil in svojega sodelavca vprašal, koliko dni še manjka do izteka njegovega mandata. Nisem slišal odgovora, iz predsednikove drže pa sem takoj sklepal, da nam bo povedal nekaj važnega.

In res je državni poglavar dejal, da prekinja svoj skoraj petletni molk in da bo odslej »stresel iz čevlja kamenčke« vsakokrat, kadar bo smatral to za potrebno. Začela se je doba predsednikovega javnega in nekonvencionalnega izražanja mnenj, za kar so v Italiji celo skovali novo besedo: »esternazione«.

Nadaljnji razplet dogodkov je znan. Cossiga je izjavil, da bo zahteval s krampom vsakokrat, ka-

dar se mu bo zdelo, da kaj ni v skladu z zakonom in moralo. Marsikoga si je privoščil; še najbolj pa so mu šli na živce nekateri predstavniki nekdanje njegove stranke, to je Kršč. demokracije. Zdi se pa, da je bil te dni dosežen višek: vodstvo Pds (bivši komunisti) je sklenilo, da bo v parlamentu formalno predlagalo, naj se predsednik republike postavi na zatožno klop zaradi veleizdaje in atentata na ustavo (člen 90 republiške ustave).

Bivše komuniste očitno hudo moti predsednikova izjava, češ da je »mlad predstavnik stare KPI« še nekaj dni pred prenoviteljskim strankinim kongresom imel stike s češkoslovaško tajno službo.

Predsednik republike Cossiga z maroškim kraljem na Kvirinalu

Lombardska liga je po zadnjih volitvah v Brescii postala stranka relativne večine, medtem ko je KD druga.

Stranke	Obč. volitve '91 (%)	Svetov.	Obč. volitve '90 (%)	Razlika
DC	24,3	13	31,9	-7,6
PSI	10,3	5	12,9	-2,6
MSI	3,7	2	2,6	+1,1
PRI	5,5	3	3,6	+1,9
PLI	3,3	1	1,9	+1,4
PSDI	1,6	—	1,7	-0,1
PDS	9,4	5	16,4	-3,1
Rif. Com.*	5,3	3	—	
La Rete**	4,7	2	—	—
Lega Lombarda	24,4	14	20,1	+4,3
Upokojenci	5,0	2	1,8	+3,2
Drugi	2,5	—	7,1	—

* Na prejšnjih volitvah sta nastopili skupno z znakom PCI.

** Nastopila je skupno z zelenimi na listi »Brescia«; ta je prejela 4,7% glasov.

Predlog po vsej verjetnosti ne bo prodrl, saj je velika večina strank že izjavila, da ga odločno odklanja, ker da je očitno brez vsake podlage. Kljub temu pa ta dogodek utegne imeti globlje posledice v italijanskem političnem življenju, kot izhaja iz pisma, ki ga je Cossiga naslovil na rimsko pravdnništvo v zvezi z zadevo Gladio.

D.L.

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 1. decembra, ob: 8.00 Jutranji radijski dnevnik; 8.30 Kmetijski tednik; 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu; 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji; 10.00 Mladinski oder. Enid Blyton: »Pet prijateljev znova na Kirrinovem otoku.«; 11.45 Vera in naš čas; 12.00 Državne meje in družinske usode; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.25 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Janez Povše: Slovenski obračun s samim seboj; 15.30 Šport in glasba; 17.00 Z naših prireditiv.

■ PONEDELJEK, 2. decembra, ob: 7.20 Jutranji radijski dnevnik; 7.30 Pravljičica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Homer: »Odiseja«; 12.00 Umetniki pred ogledalom; 12.40 Cecilijanka 1991; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.25 Gospodarska problematika; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Otroški kotichek: »Možiček Koptiljaček«; 15.00 Ko zgodovina zazveni; 15.55 Mi in glasba. Zagrebški simfoniki in zbor Hrvaške radiotelevizije, Komorni in mladinski zbor RTV Slovenija; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Jože Plečnik, slovenski svetovni arhitekt.

■ TOREK, 3. decembra, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.30 Pravljičica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Alpe Jadran; 9.30 To je življenje; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Stereofonski koncert; 11.30 Homer: »Odiseja«; 12.00 Življenju naproti; 12.40 Cecilijanka 1991; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.25 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 15.50 Mi in glasba. Zagrebški simfoniki in zbor Hrvaške radiotelevizije, Komorni in mladinski zbor RTV Slovenija; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Dopsnice z najbližnjega vzhoda.

■ SREDA, 4. decembra, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.30 Pravljičica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Državne meje in družinske usode; 9.30 Za smeh in dobro voljo; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Homer: »Odiseja«; 12.00 Zdrava prehrana in gastronomija; 12.40 Cecilijanka 1991; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.25 Na goriškem valu; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Na goriškem valu; 16.00 Mi in glasba. Slovenski izvajalci v Mozartovih skladbah; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Jugoslavija po letu '45; 17.50 Mladi val.

■ ČETRTEK, 5. decembra, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.30 Pravljičica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 »Vojna je obrt, kruta in egoistična«. Slovenski vojniki v 1. svetovni vojni; 9.30 To je življenje; 9.40 Dvajset minut z...; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Homer »Odiseja«; 12.40 Cecilijanka 1991; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.25 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 15.40 Orkestralna glasba; 16.00 Mi in glasba: Gallusov odnos do koralne melodike; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Četrtekova srečanja: Trst, december 1941. Ob 50-letnici drugega tržaškega procesa.

■ PETEK, 6. decembra, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.30 Pravljičica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Halo, dober dan! Tu 362875; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Homer »Odiseja«; 12.00 Iz Četrtekovih srečanj; 12.40 Cecilijanka 1991; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Otroški kotichek: »Kje je pristalo letalo?«; 14.30 Od Milj do Devina; 16.00 Mi in glasba: pianist Gojmir Demšar.

■ SOBOTA, 7. decembra, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.30 Pravljičica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Kulturni dogodki; 9.30 Zdravniški nasveti; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Repentabor — glasbeni popoldnevi stare in sodobne glasbe. Skupina Gallus consort; 11.30 Homer »Odiseja«; 12.00 Rezija in Kanalska dolina; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.25 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Nediški zvon; 15.00 Svet skozi lunin pogled; 16.00 Mi in glasba. 17.00 Poročila in kulturna kronika.

Politično vrenje na Tržaškem

Ta ponedeljek sta odstopila tržaški župan Richetti in predsednik tržaške pokrajine Crozzoli, nekaj dni pozneje pa je odstopil še devinsko-nabrežinski župan Caldi. Na tak način sta se v obeh osrednjih tržaških krajevnih upravah in v devinsko-nabrežinski občini odprli krizi, ki ima vsaka svoje značilnosti in specifične vzroke, kljub temu pa sta tudi medsebojno povezani.

V Trstu se kriza v bistvu suče okrog izvajanja starega dogovora o t.i. štafetah, na osnovi katerega bi sredi mandatne dobe moral demokristjana na čelu občine zamenjati socialist, so-

Poziv Šolskega sveta Za bojkot volitev v okrajne in pokrajinske šolske svete

Šolski odbor, ki povezuje predstavnike Sindikata slovenske šole, šolskih komisij Ssk, SKGZ in SSO ter slovenskih komisij v DSL, GKP in PSI, je pred nedavnim ponovno pozval vse osebe na slovenskih šolah ter starše in dijake, naj 1. in 2. decembra bojkotirajo šolske volitve v okrajne in pokrajinske svete. Priporoča pa jim, naj se v čim večjem številu udeležijo volitev v zavodne svete.

Razlogi za takšen sklep segajo v leto 1977, ko je Šolski odbor 5. novembra pozval pristojne oblasti, naj ob priliki priprave na prve volitve omogočijo samostojno upravljanje in vodnje slovenskih šol. Od tedaj pa se ni nič spremenilo, zato je bojkot tudi danes povsem upravičen, poudarjajo predstavniki Šolskega odbora.

cialista na čelu pokrajine pa demokristjan. Ta dogovor so koalicijski partnerji, t.j. KD, PSI, PSDI, PRI in PLI, skušali uresničiti že letošnjega februarja, toda delikatna ravnovesja v odnosih med strankami in celo med strujami posameznih strank so to preprečila. V devinsko-nabrežinski ob-

čini pa je župan (in z njim avtomatično celotni odbor) odstopil v bistvu zato, ker je opravil vlogo, zaradi katere je bil izvoljen. Po dramatični prekinitvi sodelovanja zaradi znane afe-re okrog dvojezičnih osebnih izkaznic so se namreč KD, SSK in PSI letošnjega marca sporazumele, da sestavijo začasen odbor, ki bo občino vodil do odobritve proračuna, nakar bodo preverile, ali obstajajo pogoji za obnovo polnega sodelovanja do konca mandatne dobe. Devinsko-nabrežinski občinski proračun je bil odobren 22. t.m., odstop župana pa je takoj zatem zahtevala KD, da bi sprožila preverjanje, a tudi zato, ker meni, da bi ji pritakala večja teža v odboru.

Vse te situacije so med seboj povezane, če ne iz drugih razlogov, pa vsaj zato, ker so v njih vpletene večino iste stranke in deloma celo isti ljudje. V tej zvezi velja omeniti, da peterostrankarska koalicija v Trstu z nekakšno vztrajnostjo vabi SSK, naj pristopi. Vzrok za to vztrajnost je treba med drugim iskati tudi v dejstvu, da peterostrankarska koalicija v pokrajinskem svetu ne razpolaga z absolutno večino. SSK pa je že dala jasno razumeti, da ne namerava sprejeti vabila kar tako. Upoštevati je treba, da je peterostrankarska koalicija ob nepričakovani in osupljivi podpori DSL v tržaški občini in pokrajini pravkar odobrila statuta, ki predstavljata hud afront za Slovence, pa tudi za demokracijo. Poleg tega je SSK postavila vrsto programskih in političnih zahtev, med temi zahtevo po dejavnem zavzemanju za pravični zaščitni zakon, ki jih peterostrankarska koalicija z veliko težavo sprejema, če jih že ne zavrača.

Nemogoče je zdaj napovedovati, kako se bodo stvari razpletle. Marsikaj se bo razčistilo v torek, 3. decembra, ko bi po devinsko-nabrežinski in tržaški občini morala proračun odobriti še pokrajina. Teža namreč ne bo mogla storiti, če se ne bo osnovala neka večina, do le-te pa bo najbrž prišlo le s sklenitvijo sporazuma, ki bi garantiral redno upravljanje do naravnega izteka mandatne dobe. V najslabšem primeru se bo slika zjasnila najpozneje čez približno dva meseca, saj nova zakonodaja določa rok 60 dni za sestavo rednih uprav.

Bojan Brezigar o slovenščini v deželnem svetu

Deželni svetovalec Slovenске skupnosti Bojan Brezigar je v svojem posegu v razpravi o popravkih pravilniku deželnega sveta v torek, 26. t.m., predvsem sprožil vprašanje o rabi slovenščine in furlanščine. Med drugim je dejal, da ta problem ni nov, saj je deželni svet o njem že razpravljala leta 1976 (tedaj je bilo sicer govora le o slovenščini). Brezigar je očital svetu, da se odreka svojim pristojnostim, češ da o rabi drugih jezikov lahko odloča samo državni zakon, saj noben državni zakon ne prepoveduje vključitve norm o rabi manjšinskih jezikov v pravilnike deželnih svetov.

Dežela naj končno pokaže voljo in namen, je nadaljeval Brezigar, da ovrednoti in ohrani manjšinske jezike, ki so od vedno prisotni na tem teritoriju. Nekatere občine so v svojih novih statutih priznale pravico do rabe slovenščine. Ni torej razloga, da ne bi tudi deželni svet, ki ima neprimerno večjo samostojnost, storil prav takšnega pogumnega koraka.

Ob koncu svojega posega je Brezigar opozoril svetovalce tudi na evropsko razsežnost problema. Mnoge države so v smislu zaščite jezikovnih skupin na svojem ozemlju storile res pomembne korake. Italija pa se je s tem vprašanjem komajda začela soočati. Svetovalec SSK je še dejal, da se v Sloveniji v teh dneh piše novo ustavo, v kateri imajo manjšinske pomembno mesto. Med drugim bodo še nadalje ohranile pravico do lastnih predstavnikov v slovenskem parlamentu, kjer se lahko izražajo tudi v materinem jeziku.

Bomo zares...

beremo, kako je župan čutil potrebo, da je javnost »pomiril« z zagotovilom, da o zakonskem osnutku za zaščito slovenske narodne skupnosti ni razpravljala nobena pristojna parlamentarna komisija in da zakon še leži v »Andreottijevem predalu.« Ob tej priložnosti si je drznil celo žaliti naše Benečane z zgodbico o njihovem »arhaičnem slovenskem narečju«, kot da bi se njegovi sornarodnjaki tam nekje v abruških hribih izražali v pristnem Dantejevem jeziku! Nikomur od naš prav gotovo ne bo žal, ko mu Mihec in Jakec na županstvu ne bo sta več bila ure.

»Legizem« in avtonomije

šinske stranke, ki se prav tako ogrevajo za politični federalizem. Da je rečimo v ligah lep del nezadovoljnih sedanjim sistemom je gotovo res. Ni pa celotna liga (ali lige nasploh) zakup nezadovoljnih ali oportunistov. Jasno je, da imajo lige tudi kaj pozitivnega, čeprav je v njihovi politični igri dandanes prej protestništvo kot pa konstruktivni načrti.

Gotovo bo ta pojav še dolgo zanimal politične kroge in javnost. Kot pripadniki slovenske manjšine ne bomo lig obsojali, pa niti ne podpirali. Sami imamo svoje politične programe, vezane na manjšinsko solidarnost in evropsko idejo. V tem duhu bomo še naprej zagovarjali tako avtonomijo, ki je izraz kulturne in narodne biti naše stvarnosti s pogledom, uprtim v Evropo tretjega tisočletja.

A. Pregarc na obisku v Južni Ameriki

Pred nedavnim se je pesnik Aleksij Pregarc vrnil z zanimivega gostovanja pri Slovincih v Južni Ameriki, kjer je razseljenim rojakom posredoval bogat kulturni spored. Z njim smo se pogovorili o tem pomembnem potovanju in tudi o njegovih osebnih stikih z rojaki onkraj oceana.

Aleksij Pregarc

Kdo je priredil srečanje in kako je potekalo vaše gostovanje v Južni Ameriki?

Srečanje je priredila Zveza slovenskih izseljencev Furlanije-Juljske krajine, z dodanim predznakom »Slovinci po svetu«, in mislim, da je prav ta novost svetovala odgovornim, da pošljejo v Južno Ameriko človeka z vseplošnim kulturniškim pristopom, ne nazadnje človeka, ki ima že nekajletne izkušnje z rojaki na tujem; o delu med njimi, ki sem ga že opravil in ki je tudi za naprej načrtovano, bodo sledovi v posebni številki revije Emigrant. Ta bo izšla pred bližajočimi se prazniki, in vse kaže, da je izbira name padla prav iz teh vzrokov.

Kje vse ste nastopali?

Nastopal sem na širšem območju Buenos Airesa in enkrat v Sao Paulu. V tridnevnem bivanju v Buenos Airesu sem, poleg srečanja z »vsemi« Slovinci v hotelu Colon opravil še obiske na radijski postaji »Slovenski kotiček v Argentini«, v zdruških društvih v San Justu in Slovenska prista-va, v društvu Triglav in v društvu beneških emigrantov iz Ville Ballester. V Braziliji sem po delovni večerji ob prihodu tja nastopil zanje pred slovesom v Italijanskem centru, Sao Paula.

S kakšnim kulturnim sporedom ste se predstavili Slovincem iz Buenos Airesa?

Časi so taki, da je potrebna premišljena sestava sporeda, Slovinci takega potrebujejo za osmišljanje dolgo zaželenega »obdobja miru«; zato moraš biti us-

trezno oborožen tako z injekcijo za spodbudo kot s tableto za pomirjenje živcev, pri tem seveda odpade uspavalni prašek.

Glede na različna okolja, v katerih se naši ljudje gibljejo tam doli, sem se odločil za snov, ki nas kot narod povezuje in nam dviga duha, ne da bi si pri tem privoščil kak populizem: naše rojake prepričaš samo z visokim nivojem umetniškega podajanja. Take snovi pa je dovolj tako v naši klasiki kot tudi v sodobnih zmer-nih tekstih. Jasno, da sem moral po potrebi nastopiti tudi v italijanski.

Kakšen je bil odziv publike na vaša izvajanja?

Glede na to, da so bili nastopi malone improvizirani, je bil odziv publike enkraten; nekateri posamezniki so me po nastopih naravnost zasuli z vprašanji, ki so se nanašala celo na detajle v interpretaciji.

Zanima nas tudi vaš osebni stik z rojaki onkraj oceana. Za kaj so, v pogovoru z vami, pokazali največ zanimanja?

Nekatere rojake poznam že z obiskov pri nas in tem je naša stvarnost znana, zato so se teme razgovora krožno obračale, vendar je Južna Amerika zelo oddaljena celina, tako da je vsaka sve-

ža novica dobrodošla. Zveza izseljencev je namreč za ta primer poskrbela tudi za nakup knjig primorskih avtorjev, ki ne poromajo zlahka na tamkajšnje police. Nekaj izvrstnih publikacij so mi nudili tudi Radio Trst-A, Slovenska prosveta in Openska hranilnica; romal sem s tem tovorom od društva do društva in rojaki so mi bili za čtivo na moč hvaležni.

Kako Slovenci iz Argentine gledajo na dogajanje v matici in kako ocenjujejo izbiro Republike Slovenije, ki je stopila na pot neodvisnosti?

Vsi nedeljeno podpirajo slovensko državo, od nje pričakujejo večjo skrb zase, obenem pa so pripravljene odigrati tvorno vlogo pri osamosvajanju in rasti skupne slovenske stvari in blaginje. Občutek sem imel, da se ideološke strasti pomirjajo, zakaj edini izhod obstoja in delovanja je — slovenstvo; zabeležil pa sem odločno odklanjanje marksistične ideologije in ostro nasprotovanje kakršnemu koli komunističnemu eksperimentu, ki bi se porodil tako v matici kot med njimi samimi; ta ideologija nima pri rojakih na tujem nobenega manevrskega prostora več.

***

Slovenska vlada je v parlamentu začela postopek za glasovanje o zaupnici. Ministrski predsednik Peterle pravi, da vlada ne more redno opravljati svojega dela, zlasti v zvezi z ukrepi, ki se tičejo osamosvojitve, zaradi česar je treba ugotoviti, ali še uživa zaupanje skupščine ali ne.

Pravi polom deželnih referendumov

V Furlaniji-Juljski krajini še nikoli niso zabeležili tako nizkega odziva volilcev, kot v nedeljo, 24. t.m. Nobeden izmed petih referendumov (o cestnih povezavah, zakonu Galasso, lovu v parkih, upravljanju lovišč in lovu na divjega petelina), za katere so zbrali podpise predstavniki naravovarstvenih strank in organizacij, ni dosegel potrebne volilne udeležbe. Ta je, kot znano, znašala 38,6 odstotka vseh volilnih upravičencev, za veljavnost referenduma pa bi jih moralo biti več kot 50 odstotkov. Kvorum je bil dosežen edinole v goriški pokrajini. Udeležba volilcev po posameznih pokrajinah naše dežele je bila naslednja:

Pokrajina	udeležba (%)
Trst	37,3
Gorica	51,4
Videm	33,7
Pordenon	37,2

O vzrokih za polom teh prvih deželnih referendumov so mnjenja zelo deljena. Mnogi trdijo, da tega ni kriva brezbržnost prebivalcev dežele FJK do problemov varstva okolja. Tu je šlo za pravo pravcato zlorabo referendumov, ki so bili poleg tega tako zastavljeni, da so bili mnogim volilcem nerazumljivi. S sedmimi milijardami lir — vsaj toliko je namreč stala izvedba referendumov — bi bilo mogoče marsikaj storiti za varstvo okolja, so menili drugi. Naravovarstveniki pa obtožujejo vladne stranke, da so »bojkotirale« referendum, saj so javna občila o tem premalo informirala bralce. Ljudje so bili tudi zbegani, ker je deželni svet medtem že spremenil tri izmed spornih zakonov, o katerih naj bi se odločali. Čeprav nova besedila še niso stopila v veljavo, so referendum odzvela praktični pomen. Po-budniki pa so dosegli vsaj to, da je deželni svet moral poseči. O deželnih referendumih bo v bodoče treba treznejše razmišljati.

Pomoč hrvaškim beguncem Odlično uspela akcija v Laškem

O grozotah, ki smo jim priče v vojni na Hrvaškem, govorimo na drugih straneh, tu bi radi povedali nekaj o solidarnosti, ki pride do izraza v takih primerih. Tako so se tudi v Laškem odzvali z dobrodelno akcijo za hrvaške sirote in vojne ubežnike, ki so prepotrebni vsega. Občina Ronke je namreč pobratena z Metliko, ki meji na Hrvaško. Poleg vseh kulturnih izmenjav, ki jih imajo, so se dogovorili tudi za to, da bi v primeru potrebe ena občina drugi pomagala. Tako se je zgodilo, da je v preteklih dneh občina Metlika zaprosila za pomoč pobratene Ronke, ki so se takoj odzvale, pomembno vlogo pa je opravilo tudi tamkajšnje slovensko kulturno društvo »Jadro«. Najprej so bili v Ronkah trije zbirni centri, kamor so ljudje lahko nosili odeje, čista in nova oblačila, hrano, denar in vse potrebno. Najbolj so se pri zbiranju odlikovali krajevna Karitas in UDI (Zveza italijanskih žena) ter društvo »Jadro«, kjer je tudi bil zadnji zbirni center.

V Laškem so zbrali veliko prepotrebni stvari in hrane za vojne begunce, ki se nahajajo v Metliki, nabrali so za dva velika kamiona pralnega praška, odeje, mleka za dojenčke in hrane za okrog dva tisoč Hrvatov, ki so prebežali v Metliko. Gospa Štefanija Pahor, ki je gonilna sila pri slovenskem društvu »Jadro«, je bila s kamionom tudi v Metliki, kjer je videla, kako delijo nabrano blago in hrano. Povedala je, da je izredno lepo urejeno vse, od delitve oblek do delitve hrane, saj Metličani zelo dobro skrbijo, da ne bi prišlo do zlorab, ki so v takih primerih sila pogoste. Rdeči križ Slovenije namreč vodi strogo evidenco o vsem prav zaradi tega. Seveda se je občina Metlika vsem dobrotnikom zahvalila, posebna zahvala gre požrtvovalnim članom raznih društev. Gospa Štefanija Pahor pravi, da namerava v Laškem pred božičnimi prazniki akcijo zbiranja pomoči za hrvaške vojne begunce še enkrat ponoviti, kajti pred vrati je zima in nesmiselna vojna se nadaljuje.

Prijetna Slomškova proslava v Bazovici

V nedeljo, 24. t.m., je v Slomškovem domu v Bazovici potekala prijetna Slomškova proslava, ki so jo oblikovali predvsem najmlajši. Slovesnosti se je udeležilo lepo število obiskovalcev. (foto M. Magajna)

Minister Jelko Kacin v Trstu

V sredo, 22. t.m., se je v Trstu mudil minister za informiranje Republike Slovenije Jelko Kacin. Najprej se je srečal s časnikarji slovenskih in italijanskih občil, nato pa je imel še predavanje za publiko v organizaciji Slovenskega kluba, ki je po enoletnem premoru spet začel delovati. Tiskovna konferenca in predavanje sta potekali v prostorih Kulturnega doma v Trstu.

Glede na to, da je bilo o srečanjih že marsikaj napisanega, bo morda zanimivo, da posvetimo nekaj vrstic tiskovni konferenci, ki so se je, kot rečeno, udeležili tudi italijanski časnikarji. Največ zanimanja so prisotni pokazali za gospodarsko problematiko in za težave, s katerimi se sooča Slovenija v tem trenutku, ko na Hrvaškem še vedno teče kri. Minister Kacin je predvsem poudaril, da je za Slovenijo nujno mednarodno priznanje. Če bi gospodarske sankcije EGS veljale tudi za Slovenijo, bi to pomenilo za mlado državo ekonomsko uničenje. V tem slučaju bi po predvidevanjih izgubilo službo kar 40 tisoč oseb, kar je glede na maloštevilnost prebivalcev strahotna številka. Minister je obenem poudaril, da si Slovenija želi tujih naložb, ki jih trenutno ni. To je bil odgovor na očitek, da bi lahko ta mlada država svojo politično samostojnost plačala z gospodarsko odvisnostjo od drugih držav, predvsem Avstrije in Nemčije.

Govora je bilo tudi o beguncih s Hrvaške, ki jih je zdaj v Sloveniji prijavljenih okrog 22 tisoč, kakih 10 tisoč pa tudi takih, ki živijo pri sorodnikih in svoje prisotnosti niso prijavili. Vse te, je poudaril Jelko Kacin, vzdržuje Slove-

nija brez vsakršne mednarodne pomoči, ki je bila že pred časom obljubljena.

Nekaj vprašanj je zadevalo tudi problem zaščite slovenske manjšine v Italiji. Kot je bilo pričakovati, so ta problem sprožili predstavniki slovenskih sredstev javnega obveščanja, ministrovih odgovorov o tem vprašanju pa nismo brali v italijanskih krajevnih časopisih. Jelko Kacin je med drugim pripomnil, da Slovence v Italiji nikakor ni mogoče deliti glede na področje, kjer živijo. Manj-

Nadškof Bommarco na pastoralnem obisku Kaj bo prinesla prihodnost župnijam devinske dekanije?

Kakšna bo usoda župnij devinske dekanije? To je vprašanje, ki si ga postavljamo v teh dneh, po obisku, ki ga je goriški nadškof msgr. Bommarco opravil v dveh župnijah, v Mavhinjah in v Devinu, v tem tednu pa še v Nabrežini. Stanje je v teh treh župnijah seveda različno, a v marsičem slično, še posebej kar se tiče vprašanja slovenskih vernikov.

V prvi vrsti je vernikom, ki pripadajo omenjenim župnijam, nekoliko presenetila novica, ki jo je povedal sam nadškof, da namreč obstaja stvarna možnost, da bi se v kratkem spremenile meje škofij in da bi torej tiste župnije, ki so v tržaški pokrajini, prišle pod tržaško škofijo. Gre za zamisel, ki še ni dokončna, a odraža splošne težnje, v državi, saj skušajo v vsedravnem merilu uskladiti meje škofij z mejami civilnih uprav.

Posamezne župnije imajo seveda specifične probleme, ki zadevajo pastoralno življenje, delo z mladino, obnovitev ali gradnjo nekaterih cerkva, ureditev župnišč, splošno vprašanje pozitivne verskega življenja in predvsem čutenja ljudi, saj se tudi v naših vaseh močno poznata sekularizacija in oddaljevanje od cerkvenega življenja. Poglavje zase predstavlja skrb za ostarele, bolnike, za tiste, ki živijo na socialnem robu, da ne bi naštevali še veliko drugih področij, na katerih lahko Cerkev uspešno pomaga ljudem.

Letos poleti je tudi propadla zamisel, za katero se je še posebej zavzemal msgr. Bommarco, da bi v Sosljanu (novi župniji) zgradili ob novi cerkvi tudi samostan minoritov. To skupnost naj bi sestavljali italijanski in slovenski minoriti, provincialno vodstvo iz Padove je po daljših pogovorih z nadškofom, ki sam spada k temu redu, zavrnilo možnost, da bi dva svoja brata poslalo v Sosljan, slovensko provincialno vodstvo minoritov s Ptuja je izrazilo načelno pripravljenost, da bi priskočilo na pomoč za potrebe pastoralnega dela med slovenskim življenjem, a je ob zadržanju padovanskih sobratov in svojih težavah opustilo misel, da bi v kratkem slovenski minoriti prišli na Tržaško. Goriški nadškof je ze-

ZVEZA CERKVENIH
PEVSKIH ZBOROV

priredi tradicionalno

REVIJO ZBOROV

v nedeljo, 1. decembra,
ob 16. uri
v Kulturnem domu v Trstu

lo obžaloval to dejstvo, ker bi minoritska prisotnost v devinski dekaniji, po njegovem, močno olajšala stanje in to še posebej glede potreb slovenskih vernikov.

V razgovorih z g. nadškofom je bilo načeto tudi vprašanje slovenskega sodelovanja ob papeževem obisku v deželi Furlaniji Julijski krajini. Pokazalo se je, da ob splošnem stališču, naj bi slovenski verniki sodelovali pri srečanjih in obredih skupnega značaja, ki bodo v posameznih škofijah, še ni bilo zavzeto nobeno dokončno stališče, ki bi jasno povedalo, v kolikšni meri bo slovenska skupnost v Furlaniji Julijski krajini ob papeževem obisku izkazala svojo prisotnost in življenjskost.

No, če naj, vsaj po razgovorih, ki smo jih z g. nadškofom imeli v Devinu, skušamo odgovoriti na začetno vprašanje o tem, kakšna bo usoda župnij tega področja, je mogoče odgovoriti, da bo prihodnost teh župnij, a tudi vasi in predvsem slovenske skupnosti v njih, odvisna od osebne angažiranosti posameznih vernikov. Laiki bodo tudi v naših vaseh morali prevzemati odgovornosti, od Cerkev pa bomo morali zahtevati, kot njeni udje, da nam omogoča delo, ki se nam zdi potrebno za splošno duhovno rast.

M.T.

Na Opčinah proslavili 20-letnico »Sloge«

Športno združenje »Sloga« je v petek, 22. t.m., v Prosvetnem domu na Opčinah svečano proslavilo 20-letnico svojega delovanja. Ob tej priložnosti so dobili priznanja najbolj zaslužni člani društva, slavnostni govornik pa je bil prof. Ivan Peterlin. Izredno številna udeležba na proslavi je dokazala, kako pomembno vlogo ima društvo »Sloga« pri vzgoji naše mladine.

(foto D. Križmančič)

Smrt dveh slovenskih duhovnikov

Jože Jamnik

V soboto, 16. t.m., so k večnemu počitku na pokopališču v Mirni peči pri Novem mestu položili duhovnika Jožeta Jamnika, ki je vso povojno dobo deloval na Tržaškem. Prva povojna leta je še zlasti deloval med mladimi in to ne le kot veroučitelj na raznih šolah, ampak je dejansko vodil skupine, ki so se zbirale v raznih župnijah. Kot dušni pastir za slovenske vernike je krajše obdobje deloval pri Sv. Vincenciju in pri Sv. Jakobu, kar pet let je vodil dijaški zavod Marijanišče na Opčinah, vmes, vse od leta 1949 do leta 1968 je bil katehet na trgovski akademiji Žiga Zois, od konca leta 1960 pa župni upravitelj v Borštu, kjer je tudi poučeval verouk v osnovni šoli. V tej župniji je ostal 25 let. Zgradil je Krevcov dom, uspelo mu je postaviti nove orgle, nov krstilnik in obnoviti zunanost cerkve. Zlato mašo leta 1983 je slavil v Borštu, dve leti kasneje pa je bil že tako bolan, da se je umaknil v Ljubljano, kjer je svoja zadnja leta preživel v duhovniškem domu.

Msgr. Jamnik je tudi avtor nekaterih veroučnih delovnih zvezkov in verouka za IV. raz. osn. šol, saj je kot dolgoletni katehet znal zelo nazorno podajati snov.

Kdor ga je poznal, se ga spominja kot družabnega in zanimivega sogovornika, ki je znal prisluhniti ljudem in jim biti dober svetovalec.

Pogreb msgr. Jamnika je vodil ljubljanski pomožni škof msgr. Jožef Kvas, ki je v homiliji tudi opisal pokojnikovo življensko pot od Rodne Dolenjske in študija v ljubljanskem bogoslovju do obdobja, ko je bil za kaplana v Kranju in pri Sv. Jakobu v Ljubljani ter delo, ki ga je že pred vojno opravljal med mladino. Obširno je tudi spregovoril o njegovi

vem 40 letnem razdajanju na Tržaškem. Od rajnega sta se nato poslovila še msgr. Stanko Zorko in ravnatelj Duhovniškega doma, kanonik Vinko Prestor.

Zaradi silno slabega vremena je bilo na pogrebu le malo Jamnikovih tržaških prijateljev. Izmed duhovnikov so bili prisotni samo še boljunški župnik Vončina ter delegacija iz Boršta, prav gotovo pa se bo pokojnika Tržaška hvaležno spominjala, saj se je sredi naše skupnosti razdal kar štiri desetletja.

Alojz Kocjančič

Prejšnji teden, 19. novembra, je umrl še eden od starejše generacije primorskih duhovnikov, župnik v Klanecu v Istri Alojz Kocjančič. Rodil se je 20. maja 1913 v Kubeđu, malo slemenišče in bogoslovje je obiskoval v Gorici, kjer je bil tudi posvečen leta 1937. V goriških študentskih letih so nanj močno vplivali Vinko Vodopivec, Lojze Bratuž in Ivo Juvančič, spoznal pa se je tudi s takratnimi mladimi primorskimi pesniki Štefanom Tonklijem, Ivanom Delpinom, Stankom Vukom in Ladom Piščancem. Prva službena pot ga je zanesla v Buzet, kjer je bil imenovan za kaplana, nato za župniškega upravitelja v Koštabono, odkoder je soupravljal še Pomjan in Šmarje nad Koprno. Največ let svoje duhovniške službe pa je preživel v Klanecu v Istri in od tu soupravljal tudi Gročano-Drago. Kot upokojenec se je nameraval preseliti v rojstni Kubeđu, kjer si je uredil prijetno stanovanje, a mu je smrt prekrižala to željo.

Pokojni istrski duhovnik Alojz Kocjančič se je odlikoval z zvestobo svojemu poklicu, ki jo je združeval s predanostjo slovenskemu narodu in kulturi. V zgodovino slovenskega

slovstva bo prišel kot prvi, ki je v pesniški obliki upodobil še danes razmeroma neznan istrski svet, kar je dokaz, da pri prebivalcih koprškega zaledja nikakor ne gre za nekakšno narodno mešane Istrane, marveč za polnokrvne Slovence. Kocjančičeve pesmi so izšle v dveh zvezkih, Šavrinske pesmi in Brumbole, tik pred izidom pa je tudi izbor iz njegove proze. V publikaciji Ciril-Metodovega društva, kasnejšega Slovenskega duhovniškega društva, je pisal prispevke o narodni problematiki Slovenske Istre in nekdanjem življenju v tem predelu Slovenije, zelo aktiven pa je bil tudi v pevskem zboru, ki je deloval v okviru tega društva. Prispeval je besedilo za Duhovniško kantato, ki jo je uglasbil Matija Tomc.

LETOŠNJA CECILIJANKA V ZNAMENJU GALLUSA

Za pevske zборе na Goriškem, kakor tudi za vse tiste, ki jih zanima zborovska dejavnost v našem zamejstvu, je tradicionalna zborovska revija Cecilijanka, ki jo prireja Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice, dogodek, ki ga ne gre prezreti. Že 33 let se v tem času okrog praznika sv. Cecilije zberejo zbori iz raznih krajev Goriške in nekaterih vasi Tržaške ter iz obmejnih krajev v Sloveniji, po en zbor pa tudi s Koroške. Vsak zbor zapoje navadno tri pesmi. Tak nastop je zanimiva prilžnost, da slišimo v isti dvorani petje precejšnjega števila zborov, letos je npr. sodelovalo 18 sestojev, kar je lahko zelo koristno za vsakogar, ki bi si rad ustvaril sliko o stanju zborovskega petja na širšem Goriškem področju. Glede na število poslušalcev, dvorana Katoliškega doma je bila polna tako v soboto, 23., kot v nedeljo, 24. t.m., kaže, da je zborovsko petje še zanimivo za širši krog poslušalcev. Razveseljivo je bilo tudi pogledati posamezne pevske zборе, zlasti vaške, kjer je opaziti vse večjo prisotnost mladine.

Revija je bila posvečena spominu renesančnega skladatelja Jacobusa Gallusa, katerega 400-letnice smrti se spominjamo v letošnjem letu. Prav zaradi tega je večina zborov uvrstila v svoj spored po eno Gallusovo skladbo. Nekatere so se sicer ponavljale, a to samo po sebi ni napačno, prej obratno, saj je včasih zelo zanimivo slišati, kako različni sestoji oz. dirigenti izvajajo isto pesem. Če se naši pevski zbori lotijo Gallusovih skladb pa je to tudi dokaz, da se zavedajo pomena tega izredno ustvarjalnega renesančnega skladatelja. Tudi drugače je bil izbor pesmi, ki smo jih poslušali v dvorani, še kar zanimiv. Morda bi, glede na precejšnjo »gluhost« dvorane, morali zborovodje izbirati nekoliko odločnejše in ritmično živahnije pesmi, a to je že stvar okusa pa tudi zmogljivosti posameznih zborov.

Tudi ta 33. izvedba Cecilijanke je pokazala, da je zborovsko petje med najbolj priljubljenimi dejavnostmi našega ljudstva, kar je razveseljivo, saj petje ne po-

Alojz Kocjančič je ob svoji zlati maši napisal naslednje verze: »Slovenska Istra, zvesto sem te ljubil, / o tebi sem govoril, pisal, pel. / Naj bi Gospod, nihče se ne pogubil, / kar si jih kdaj k ovčicam mojim vstel.« Iz teh besed odseva njegov življenjski program, ki mu je ostal zvest do zadnjega. V zgodovini slovenskega slovstva ostaja kot ustvarjalec, ki je deloval v okviru klasičnega pesniškega izraza, s svojim opusom pa je postavil večeren spomenik ožji istrski domovini. Z zanimanjem pričakujemo izid izbora Kocjančičeve proze, ki je prežeta, kakor poročajo poznavalci, z osebnim spominskim pristopom.

Čeprav je pokojni istrski duhovnik Alojz Kocjančič že dalj časa bolehal, pa pomeni njegova smrt hudo izgubo za koprsko škofijo in Slovensko Istro. S svojim življenjem in delom je dokazal, da je častno izpolnil to zemsko poslanstvo. M.V.

meni le vzgajati glasbeno občutljivost pevec in poslušalcev, ampak ima tudi izredno družbeno vlogo, saj združuje pevece, njihovo skupno delovanje pa navadno bogati celotno skupnost v kateri ta ali drugi zbor deluje. V tem ima zborovsko petje neprecenljivo družbeno vlogo.

Prav zaradi tega je primerno, da vsaj naštejemo zборе, ki so nastopili. Na sobotnem koncertu so peli Mešani zbor Štandrež, ki ga vodi Valentina Pavo, Moški zbor Štmaver, vodi ga Gabrijel Devetak, pod vodstvom Sonje Pelicon je pela Pevska skupina Sovodenjska dekleta, nato je nastopil mešani zbor »Oton Župančič« iz Štandreža pod vodstvom Mirana Rustje,

pod vodstvom Radovana Koširja je nastopil nonet Brda, peli pa so še Dekliški zbor Alenka iz Števerjana (vodi ga Alenka Černic), moški zbor Skala z Gabrijem (vodi ga Rozina Konjedic), ženski zbor Audite nova iz Štarancana, moški zbor Trta iz Žiatare vasi na Koroškem in za konec še mešani zbor Hrast iz Doberdoba, ki ga vodi Hilarij Lavrenčič.

V nedeljo, 24. t.m., je nastopilo 8 zborov. Zaradi manjše nesreče pevovodje Andreja Budina je odpadel nastop mešane zbor Bilje, Orehoölje, Miren, koncert pa se je začel z nastopom zbor Lojze Bratuž iz Gorice, ki je pel vod vodstvom Stanka Jericija, sledil je nastop moškega zbor Mirko Filej (vodi ga Zdravko

Škrat, glasilo Sklada M. Čuk

Tudi Sklad Mitja Čuk ima odslej svoje glasilo. Prav pred kratkim je namreč izšla prva številka novega mesečnika, ki so ga poimenovali »Škrat«. Odgovorna urednica je Jelka Cvelbar, sodelujejo pa še Nadja Kriščak, Jasna Merku, dr. Viljem Ščuka in Stanka Čuk. Ilustracije pa so prispevali Iris Biekar, Jasna Merku in Magda Tavčar. Posamezna številka stane 3.000 lir, za letno naročnino za Italijo je treba odšteti 30.000 lir, za Slovenijo pa 1.000 tolarjev.

V pozdravu Uredništva je obrazložen namen novega glasila. Sklad ga potrebuje, ker želi poglobiti stik s tistimi, ki so le trenutno še daleč in morda le navidezno nedosegljivi. Za ime »Škrat« pa so se odločili, ker so škratje dovolj prijetna bitja, sicer nagajiva in živahna, a brez prave zlobe. Dobrohotno gledano so tudi otroci v vsej svoji ljubkosti podobni škratom. Glasilo je skoraj v celoti posvečeno otrokom in staršem, ker so v njem zaobjeta pomembna vprašanja, ki so tesno povezana z otroško problematiko. Rubrika »Zdravnik meni« je posvečena cepljenju otrok, rubrika »Mi in šola« pa organizaciji otrokovega izvenšolskega časa. Jasna Merku piše o vzgojnih napakah ob likovnem izražanju, rubrika »Vaja in zabava« pa je posvečena igram z žogo. Škrat je torej zanimiv mesečnik, ki obravnava aktualna in prijetna vprašanja, povezana z vzgojo otrok. Gotovo bo v vsaki družini našel svoje mesto.

(Dar)

Sergej Verč: Rolandov steber

Sergej Verč je v zamejstvu in širšem slovenskem kulturnem prostoru znan kot režiser, dramski pisec; poznan je po svojih in Kobalovih kabaretihi, ki so prerasli okvir zamejske utesnjenosti, saj jih celo zelo oddaljena Ljubljana pozna, znan je tudi kot urednik na slovenskem tržaškem radiu in kot dobrega sogovornika ga pozna marsikatera radijska poslušalka. Danes pa se Verč predstavlja s knjigo, ki je njegov prvenec, če seveda odmislimo njegovo dramo, ki je bila pred leti tudi objavljena.

vsak dan opravka z mafijo. Gre za sila zapleteno zgodbo, ki ji v Trstu niso, ali pa nočejo biti kos. Zato pokličejo v Trst človeka, ki pozna slovenščino, Beno je namreč Slovenec, kajti najdeno truplo neke ženske je slovenskega porekla, kot tudi ljudje, s katerimi je imela opravka, Beno Perko, ki je tudi izredno uspešen policijski komisar, mora tako nazaj v svoj rodni Trst in... dobra Verčeva kriminalka se začne.

»Rolandov steber« je zelo dobro napisan, saj ga beremo hitro, dopadljivo, poln je bistrih, kratkih opisov Trsta samega in njegove okolice. Roman je poln dialogov, ki so življenjski, hočem reči, da niso iz trte izviti in nemogoče intelektualno težaški, neživljenjski, katerih je polna slovenska literatura. Zgodba je presenetljiva in kot taka nalašč za kriminalko, če je verjetna ali ne, nas ne zanima, kot nas ne zanimajo verjetnosti vseh romanov. Verč je izredno dober v opisovanju Trsta in njegovih prebivalcev, izredno jasno pokaže razliko, ki je povsod prisotna, razliko med slovenskim in italijanskim svetom namreč. Orisi ljudi so karaterizirani, stilno zelo dobri, všečni so tipi Slovencev s Krasa, dobri so tipi iz tako imenovanega odrinjenega sveta, za katerega se delamo, da ga ne poznamo, kot so: prostitutke in vse, kar je v zvezi z njimi, tudi časnikar edinega slovenskega dnevnika je neverjetno dobro zadet, ženski liki so zelo posrečeni, mogoče bi bila lahko glavna junakinja malce bolj »femme fatal«, kakršnih smo pač vajeni v dobrih kriminalkah, a je zato dosti bolj sloven-

ska. Imenitno je obdelan lik slovenskega uspešnega magnata, v katerem lahko vidimo obnašanje marsikateroga poznanega Slovenca v zamejstvu, čeprav je roman seveda daleč (??) od stvarnega življenja, kot vsak roman pač. Verčevi opisi so špartansko bistveni in zato zelo zadenejo bralca, ni nobenih odvečnih metafor in pleonazmov, zanje v Verčevem romanu »Rolandov steber« ni prostora, kar je tudi prav. Suho, prijetno, radoživ in zabavno branje, kateremu dodamo še zvrhano mero napetosti in tako dobimo Verčev roman »Rolandov steber«.

Verč je napisal klasičen kriminalni roman, katerega je treba pozdraviti, ker je dober in tudi zato, ker je na naših tleh gotovo dosti bolj verjeten, kot pa bi bil v Ljubljani, ker nas samo spomin na ljubljanske policaje že žene v smeh, slovenski narod namreč nima velemesta, podobnega ambianta, kjer bi se lahko šli kriminalke, lopove in policaje, tržaško prizorišče je dosti bolj verjetno in realno, kajti le kapitalizem je mati vseh kriminalk. Verčev komisar Beno je zelo verjeten človek, to je za tak roman bistveno, Trst je resnični Trst z vsemi nasprotji in lepoto Krasa, na katerem živi pretežno slovenski živelj, zaplet in razplet je v romanu zelo dober. Kaj torej človek sploh še hoče, morda samo še nadaljevanje, nov roman s komisarjem Perkoma, ki ga Verču toplo svetujem, ker bi tako Slovenci lahko dobili svojega dobrega, verjetnega in tudi prvega komisarja, kot ga ima vsak narod, ki nase nekaj da, v literarnem smislu namreč. Literatu-

ra namreč niso samo poezije in žalostinke za narodovo usodo.

Knjigo priporočam vsem ljubiteljem kriminalk in tudi tistim, ki imajo radi lepo slovenščino, ki je Verčeva knjiga polna, v slovenski jeziku pa vnaša avtor nove izraze iz italijanskega sveta, v katerem živimo, kar je po moje zelo dobro, kajti noben zamejski Slovenec in tudi Italijan ne kadi cigarete filter sedeminpetdeset ampak MS ali pa diano, katero nenehno vleče Beno. Življenje je pač tako in državne meje so pač meje, ki delijo tudi kadilce. Knjigo pa priporočam tudi zato, ker imam, in najbrž imate tudi vi, že dovolj tipično slovenskega (psevdo) intelektualnega teženja, ki so ga vse slovenske knjige polne. Nemogoča branja nemogočih običaj-

**SLOVENSKO
STALNO GLEDALIŠČE
v Trstu**

**ponovi v soboto, 30. t.m.,
ob 20. uri**

**v Kulturnem domu v Trstu
predstavo**

KRALJ OJDIPUS

no ljubljanskih zafrustriranih intelektualnih težakov, katerim delajo družbo tudi zamejski avtorji! Kot da bi se bilo greh smejeti, kot da je greh zabava, dobro branje, ki nima namena podučevati, ki nima namena pridigati, pa samo plaža! Saj je res, da smo Slovenci začeli s knjigami, ki so vsebovale pridige, a je končno tudi čas, da dobimo svoje dobre kriminalke. Ena od njih je gotovo Verčev »Rolandov steber«

Jurij Paljč

O desetem slovenskem knjižnem sejmu

V Ljubljani se je te dni končal pr vrsti že deseti slovenski knjižni sejem, ki je bil v Cankarjevem domu odprt vsem ljubiteljem slovenske knjige, na njem se namreč že tradicionalno zbirajo vsi slovenski založniki. O knjižnem sejmu ste gotovo že brali ali pa slišali veliko, ker je bil pač glavna kulturna atrakcija v slovenskem svetu, zato o njem silno na kratko.

Na knjižnem sejmu so napovedali in tudi predstavili veliko novosti s knjižnega področja; predstavljena je bila velika izbira slovenskih in tudi neslovenskih knjig, ki sedaj čakajo na kupca. Kupec je trenutno tudi najbolj iskana stranka, ker je slovenska knjiga v velikih težavah; ljudje namreč kupujejo vedno manj duhovnega branja, po znanem in nikdar pozabljenem rimskem pravilu, da je najprej treba živeti in šele potem filozofirati. Slovenska knjiga torej prihaja v veliko krizo, iz katere jo bo lahko potegnili samo višja kvaliteta, o kateri pa se je na ljubljanskem sejmu zelo malo govorilo, kot da bi bila to postranska zadeva, a je na žalost bistvena.

Sicer pa so mnenja o usodi slovenske knjige deljena, nekateri ji namreč tudi obetajo boljše čase, češ da je prodaja knjige pač odvisna od trenutno zelo slabega ekonomskega stanja v Sloveniji, kar je seveda tudi res.

Med tistimi, ki vidijo veliko bodočnost za slovensko knjigo, so predvsem privatne majhne založniške

hiše, ki so se po spremembi družbenega reda v Sloveniji pojavile kot gobe po dežju in se pojavljajo še vsak dan. Seveda vse ne bodo obstale, nekatere pa bodo postale pravi založniški velikani, če jim bo šlo tako dobro od rok, kot jim je šlo do sedaj.

Na sejmu so se predstavile skorajda vse slovenske založbe, prišle so tudi tiste, ki so do nedavnega veljale za nezaželjene in prepovedane, med temi je bila tudi Goriška Mohorjeva družba. Izredno odmevna pa je bila tudi predstavitev Založništva tržaškega tiska, ki je predstavila kar šest novosti. Predstavitev knjižnih novosti je bila v Cankarjevem domu 14. novembra. Urednik založbe Marko Kravos je predstavil občinstvu in medijem šest avtorjev: Vinka Beličiča in njegove poezije v knjigi »Izbrane pesmi«, Miroslava Košuto in njegovo novo knjigo »Riba kanica«, Marko Sosič je prišel na dan z zbirko črtic, ki so izšle pod naslovom »Rosa na steklu«, Ace Mermolja je spisal zbirko pesmi, ki so izšle v knjigi »Legende in basni«, pred nekaj dnevi umrli Danilo Turk — Joco je izdal pri ZTT-ju knjigo spominov »Moje stoletje« in končno je tu še knjiga Sergeja Verča »Rolandov steber«, o kateri pišemo posebej. Res lepa bera, če pa k temu dodamo še imenitni Capudrov (V tem, da je ta imenitni prevajalec danes slovenski minister za kulturo, je nekaj neverjetnega!) prevod Božanske komedije velikega Danteja, potem lahko tržaški založbi samo še čestitamo.

Verč je pred nami s svojim prvencem, ki je kriminalni roman in seveda zato tudi toliko bolj zanimiv, Slovenci smo namreč poznani kot ljubitelji dobrih kriminalnih zgodb, a nimamo dobrih avtorjev »krimičev«. Pred časom je sicer izšel Gradišnikov roman »Nekdo drug«, ki so ga predstavljali kot najboljšo slovensko kriminalko vseh časov, osebno pa me ni prepričal, ker je nekakšen »deja-vu«, a kaj več o tej zvrsti ne slišimo, ker gredo ti romani neopazno mimo nas. Zatorej sem z veseljem in nestrpnostjo čakal na Verčev roman, ki sem ga, svežega iz tiskarne!, prebral v enem večeru, kot se pač za dobre kriminalke spodobi. Tu bi omenil imenitno oblikovanje knjige in zelo prijeten in berljiv tisk, ki ga je opravila tiskarna Graphart v Trstu, roman »Rolandov steber« je dopadljiv na oko in silno lepo oblikovan, kar seveda knjigi daje svojevrsten čar.

Kaj pomeni naslov »Rolandov steber« boste zvedeli v knjigi sami in vam tega nimam nikakršnega name-na razlagati, ker boste sicer prikrajsani še za to skrivnost; velika večina od vas namreč ne ve, kaj pomeni Rolandov steber, pa če se delate še tako učene. Napeta zgodba se začne in konča v Trstu, kjer se tudi dogaja, in to daje branju poseben čar, saj se sprehajamo po ulicah in krajih, ki jih poznamo kot lasten žep. V Trst namreč pokličejo uradne oblasti komisarja Benjamina Perka, Bena za prijatelje, ki slušbuje v Salernu, kjer ima

Predstavitev knjige R. Dolharja »Romanje v Julijce«

V Tržaški knjigarni so v četrtek, 21. t.m., predstavili najnovejšo knjigo zdravnika in alpinista Rafka Dolharja z naslovom »Romanje v Julijce«. Gre za zbirko prijetnih planinskih črtic, ki je izšla pri založbi Obzorja v zbirki »Domače in tuje gore«. O vsebini knjige smo že poročali.

Na četrtkovi predstavitvi je spregovoril urednik založbe France Vogeltnik, nekaj odlomkov iz knjige pa je prebral Aleksij Pregarc. Avtor Rafko Dolhar pa je med drugim dejal, da je hotel s tem svojim delom predvsem opozoriti Slovence tudi na manj znane gore in gorske poti tako na Krasu kot v Kanalski dolini.

Predstavniki založbe F. Vogeltnik in avtor knjige R. Dolhar na četrtkovi predstavitvi v Tržaški knjigarni (foto D. Križmančič)

Minister Jelko Kacin...

◀ IIII 4

šina potrebuje več pravic kot večina, je še dejal. Pripadniki večinskega naroda pa bi se morali zavedati, da je druga kultura vedno obogatitev. Kar zadeva slovenske televizijske programe pa je Jelko Kacin poudaril, da bi morala biti njihova uvedba nekaj povsem normalnega, kot je normalno, da v Sloveniji obstaja TV Koper. »Pričakujem,« je zaključil minister, »da bo italijanska država zmogla ta napor. To je le stvar osnovnega kulturnega odnosa ob koncu 20. stoletja«.

Umril je Danilo Turk - Joco

V 79. letu starosti je v ponedeljek, 25. novembra, umrl Danilo Turk - Joco, znani igralec in organizator pri Slovenskem stalnem gledališču v Trstu ter vsestranski javni delavec. Pokojnik je bil poleg svojega neprecenljivega dela za rast slovenske besede pravi simbol neuklonljivosti primorskih ljudi in to v najhujših časih. Pred vojno je bil član tigrovske organizacije, med vojno pa se je pridružil partizanskemu gibanju. Prijatelji in vsi, ki so ga poznali, se ga spominjajo kot vztrajnega delavca, zanesenjaka in navdušenca ter izrednega poštenjaka, ki je trdno verjel v ideale.

Likovno-literarna mapa umetnikov našega Brega

V petek, 22. t.m., je bila v sejni dvorani dolinskega občinskega sveta svečana predstavitev dvojezične likovno-literarne mape, ki vsebuje vzorce del osmih umetnikov iz Brega. V njej so objavljene poezije Marija Čuka, Aleksija Pregarca, Borisa Pangerca in Irene Žerjal ter grafike Demetrija Ceja, Deziderija Švare, Fabia Smotlaka in Borisa Zuljana. Svečanosti so se udeležile številne ugledne osebnosti, med katerimi naj omenimo ministra za Slovence po svetu Janeza Dularja. Predvsem je bilo poudarjeno, da je ta zbirka pomemben dokument umetniške ustvarjalnosti Brega, obenem pa tudi širšega slovenskega kulturnega prostora.

Predavanje v DSI

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu je v ponedeljek, 25. t.m., priredilo nadvse zanimivo okroglo mizo, na kateri je bilo govora o vzrokih za razkol v Slovenski demokratični zvezi. Govorili so poslanec Tomaž Pavšič in Janez Vuk, ki sta razložila stališča tistih, ki so ostali v stranki, ter Roman Kolar kot predstavnik novonastale Demokratske stranke. Gostje so poudarili, da je bilo vzrokov za ločitev več, predvsem so bili tega krivi drugačni pogledi na zakon o lastninjenju. Med predavatelji je ob koncu prišlo do živahne izmenjave mnenj. Tudi publika je aktivno sodelovala v razpravi. K temu so prisotne spodbudile predvsem besede R. Kolarja, ki je med drugim SDZ-ju očital nacionalistične težnje, pri tem pa vzbudil sum, da ne ve, katera je razlika med nacionalizmom in patriotizmom. Vsi govorniki pa so se strinjali, da je treba ohraniti pri življenju Demosovo koalicijsko, saj je v interesu vseh Slovencev, da vlada izvede svoj program do konca.

Posnetek s predstavitve likovno-literarne mape v sejni dvorani dolinskega občinskega sveta (foto D. Križmančič)

Boris Možina

PREGLJEV DOBROTNIK – BREJSKI ROJAK JOŽE FABJAN PA ŠE TO IN ONO IZ STARIH DNI

Po odhodu iz Rihemberka je bil Simon Gregorčič na Gradišču osamljen in se je čutil nesrečnega; pogosto je zapadal v melahnolijo, zato je bil vesel, ko so ga prijatelji obiskovali. Pogosto je prihajal k njemu na obisk njegov prijatelj, ki je bil zaposlen pri zavarovalnici v Trstu in slučaj je nanese, da je prišel na Gradišče prav tisti dan tudi pesnikov sorodnik Lojze Čebrov – Fabjanov Lojze. Gregorčič je bil tega obiska vselej vesel. Lojze je bil vedrega značaja, zabaven možakar, z »Brji« je prinesel sonca in smeha in polno torbo zdravega kmečkega humorja. Tisti večer je prišel tudi Jelerjev Matija na vrsto.

Zajčev stric od Kodrovih je imel par močnih volov in voz s štirimi okovanimi kolesi ter je vaščanom po potrebi vozaril kmečke pridelke v mesto. In primerilo se je, da je prišel Matija k njemu: »Kompere ... Mešon ... seno ... Trst.« S komparetom sta še isti dan naložila pri

Mešonovih zvrhan voz sena, s seboj sta tudi vzela zajeten pršut in kmalu po polnoči sedla na voz in odrinila proti Trstu. Naslednji dan je bil semanji dan na senenem trgu v Trstu; visoko na vozu sta se pogovarjala o ceni in bila malo v skrbeh kako bo s kupčijo, kajti prav na semanji dan je bilo ponavadi dosti naloženih voz na trgu in se je seno težko prodalo. Počasi in vztrajno sta volička puščala pot za seboj; za Nanosom se je že svetlikalo in ko so prvi sončni žarki prebujali zaspane Kraševce, sta bila že pred Dutovljami.

Jutranjo še dremajočo tišino in enakomerno pozibavanje voza je nenadoma presekala Matijev močan glas: »Uoooga, eeegaa, kompare ustavi, eeega, uoooga!« In volička sta obstala; nekaj sežnje pred vozom na cesti je ležala podkev in železo pomeni nesrečo. Podkve nista smela pregaziti, zato je zopet Matija določil: »Seno ... nazaj ... Mešon ... Brje.« Obrnila sta visoko obloženi voz, pobrala podkev in jo privezala na verigo pri cokli ter se s senom in pršutom vrnila na Brje. Doma sta voz zapeljala pod lopo pri komparetu, voliča v hlev, da sta se nakrmila in odpočila; sama sta si privezala dušo in utrujena legla v mehko otavo v klanici in kmalu zaspala. Prebudila sta se pozno zvečer in kmalu po polnoči sta bila že zopet s senom na poti proti Trstu. Matijo je skrbelo, ker bosta na senenem trgu en dan po sejmu, ko ni kupcev, pa jima je na vozu obešana podkev prinesla srečo. Ko sta bi-

126. številka revije Primorska srečanja

Primorska srečanja, ki prihajajo med nas, nosijo tokrat številko 126, ki ima na prvi strani nemogočo grafiko, na zadnji pa glosa Zoltana Jana, ki govori o tem, kako malo se je spremenilo po padcu komunizma v Sloveniji. Vedno iste marnje in stokanja ljudi, ki sedaj niso zadovoljni s sedanjim novim političnim sistemom in kažejo na iste napake, ki da jih sedaj dela nova vlada, obenem pa pozabljajo, da so bili prav oni tisti, ki so »bili glavni« v prejšnjem sistemu in so tudi sedaj ostali na domala istih, ako ne še veliko bolj-

na prvo svetovno vojno», ki jih je pripravil za objavo Slavko Gaberc. V rubriki »Predstavljamo primorske strokovnjake« imamo pred seboj pogovor z Brunom Rusjanom, doktorjem elektronike, ki ga je dobro pripravil Marcel Kronegger. Andrejka Ščukovt je etnološko obdelala zanimiv domačjski kompleks Pikel na Vipavskem, Marija Mercina pa piše razmišljanje ob obletnici idrijske revalke z naslovom »Na šolskih razpotjih«. Sledi zapis o okrogli mizi v okviru Kulturnega kluba Istra na temo »Socialna stiska in čas«. V zadnji številki Primorskih srečanj sledi Bendarikov esej »Pomen klasike v današnjem svetu«, temu pa leposlovje, v katerem najdemo tokrat stvaritve izpod peresa Sonje Votolenove, Franja Frančiča, Nika Župana, Milana Vincetiča, Dušana Moravca, Naceta Velikonje, Verene Perkove, Sanje Kovščeve, Irene Jagerjeve, Barbare Kacinove, Dimitrija Kralja, v »Oknu v svet« je predstavljen Miljenko Jergovič, katerega je prevedel Esad Bebačić. Philipa Rotha »Prevaro« je prevedel Boris Jukič. Najnovejšo številko Primorskih srečanj zaključuje stalna rubrika »Zapiski-recenzija«, fotografije v reviji pa so delo Matjaža Prešerna in lepo prikazujejo domačijo Pikel na Vipavskem. Jurij Paljk

SPLOŠNA OPREMA

Kovšič

- SERIJSKO POHIŠTVO
- POHIŠTVO PO MERI
- PREUREDITVE

PRODAJALNA
TRST - UL. S. CILINO 38
TEL. 040-54390

ših položajih. Skrajno neokusno, a življenjsko še kako verjetno, danes na Slovenskem pa kar precej »prenoviteljsko« (komunisti so se namreč čez noč prenovili) in imenitno, ljudje, ki so teptali vsako pravico do opozicije, se danes grede nekakšne demokratične vsevede in delijo nauke, ko bi morali molčati, vsaj nekaj časa molčati, kajti iz njihovih ust tako zaudarja, kot je zaudarjala njihova enostranskost, katere glavni akterji so bili v socialističnem režimu.

Lucijan Vuga piše o novi teoriji omejene suverenosti, David Mahnič pa o »Transnacionalnih regijah severnega Jadrana«, tržaški pisatelj Boris Pahor piše o »Otroškem narodu in otročji državi«, zapis je bil prebran na letošnji Vilenici. Irene Mislej prispeva članek z naslovom »Primorsko slovensko časopisje v Argentini«, Milica Trebše-Štolfa pa ureja koticček z naslovom »Slovenska literarna diaspora«, v kateri se tokrat predstavi Ivanka Škof iz Avstralije. Jože Čar piše o usodi idrijskih zbirk mineralov, rud in kamnin, Vinko Gaberc prispeva »Spomine

Ena izmed »pravljčnih ilustracij« umetnika Štepana Zavřela

Prijetna razstava v Trstu

V tržaški občinski galeriji v palači Costanzi bo še do sobote na ogled razstava Štepana Zavřela, to je češkoslovaškega likovnika, ki je večji del svojega ustvarjanja posvetil otroškim ilustracijam. V svoji 30-letni karieri je ilustriral številne knjige pravljic, sodeloval je pri risanih filmih, vodil je številne tečaje in strokovne seminarje, ustanovil je založniško hišo Bohem press, posvetil se je freskam, skratka:

svojo bogato kreativnost je ponesel na domala vsa likovna področja. Njegove pravljice izražajo poseben čar in veliko ljubezen do otrok. Ilustracije so likovno in figurativno zelo bogate z izredno posrečenimi barvnimi toni. V glavnem so vesele in razposajene in skoro v vseh je prisotna posebna srčna življenjskost. Mnogo jih je tudi na versko tematiko, med drugim je pred leti izšla njegova pravljica Božični dan tudi v slovenščini in sicer pri Goriški Mohorjevi družbi, kjer jo lahko še dobite. Čeprav bodo razstavo zaprli že v soboto, je vredno pohiteti za ogled, kajti tako lepih ilustracij ne vidimo vsak dan. (Dar)

* * *

V nedeljo, 24. novembra, je v prostorih Tržaškega pomorskega kluba Sirena v Barkovljah potekala svečana proslava ob 100-letnici Podpornega društva v Rojanu. Društvo ima izredno zanimivo zgodovino in je bilo od vedno zelo razširjeno, saj je nekoč štelo tudi do 5 tisoč članov.

la že zgodaj sama s senom na trgu, se je vračalo iz Furlanije proti Ljubljani nekaj eskadronov dragoncev s svojimi lačnimi konji. Matija in kompare sta visoko navila ceno in vojaki so radi plačali; komandant z enim samim steklom na očesu in pa rad vzel zase pršut in tudi ni gledal natanko za denar; poravnal je Matijevo ceno, ki je veljala za dva pršuta. Zadovoljna, ker sta napravila dobro kupčijo, sta kupila za dom vsak po tri polena »štokviža« in se vrnila na Brje domov.

Ob pripovedovanju Lojzeta Fabjana se je družba na Gradišču razvnela, pesnik je postal sila vesel in sproščen, všeč mu je bila Matijevega zgodba, v židanem razpoloženju se je njegov »telegram« ponavljal še v raznih variantah na Gradišču. Lojze Fabjan se je s svojim zapravljičkom in kobilico vračal kot običajno pozno ponoči domov na Brje.

Naslednji dan sta bila prijatelja namenjeva v Gorico s poštnim vozom, ki je prihajal iz Rihemberka. Ker se je prijatelj dvignil iz postelje pred pesnikom, je potolkel po vratih njegove spalnice in ga poklical: »Kompare ... tra-ra tra-ra ... Gorica.« Komaj sta prišla na glavno ce-

sto pod hribom, se je že zaslišal poštni rog in odpeljala sta se še vedno dobre volje v Gorico.

... Fabjan in Pregelj — oba sta se po dolgem času spet znašla skupaj v čudovitem, lepem gorskem kotu nad Mostom na Soči pri Sv. Mavru. Dobrodušni Fabjan je bil nasmehjan; nič več tisti navidez strogi, resni fajmošter, ki je svojega včasih trmastega in lenega varovanca upravičeno uravnaval po stari šegi na njegovi mladostni poti. »Veš, Ivan, tu gori nama bo odsihmal lepo in kratkočasno,« je dejal postarani Jože, »doslej se me je na Brjah spominjal samo stari, kmalu devetdesetletni Lojze Furlan Cigojev in Francelj Pečenko od Mosta pod Brjami; zdaj pa prihajajo sem gori tudi mladi in jaz nisem več osamljen. In ko so tebe tu doli tako slovesno počastili goriški študentje in je o tebi tvoj prijatelj Saša spustil tako slovesno in lepo govoranco, je prišla gor do mene na obisk tudi Bazilja, saj veš tista najbolj tvoja Bazilija mi je ročce prinesla.«

Tako počivata skupaj Tolminec in Vipavec pri sv. Mavru in jima je menda res lepo tam gori.

LEVSTIKOVA HOTELA V ITALIJI

PALACE HOTEL je v samem središču Gorice, približno en km od državne meje. Ponaša se z odlično restavracijo, dnevnim barom, dvema dvoranama za 120 obiskovalcev in lastnim zaprtim parkiriščem.

V udobnih sobah je skupno 150 postelj. V sobah so kopalnica, sušilec za lase, mini bar, telefon in radijski ter televizijski sprejemnik. Za dobro počutje in informiranost gostov skrbi slovensko osebje.

PALACE
HOTEL

Naslov: PALACE HOTEL, Corso Cavour 63, 34170 GORIZIA
GORICA, tel. 0481/82166, fax 0481/31658

Na novo odprti HOTEL EMONA, II. kat.
je v zgodovinskem središču Rima

Vse sobe imajo lastno kopalnico, radijski in televizijski sprejemnik, telefon in mini bar.

Tudi tukaj boste v družbi rojakov, ki bodo pripomogli k vašim lepšim počitnicam.

Pokličite nas na telefon: 06/7027827 ali 7027911; fax 06/7027878

Naslov: HOTEL EMONA, Via Statilia 26, 00185 ROMA

V obeh hotelih imajo slovenski gostje popust! Pričakujemo vas.

Izrezite in shranite!

Letošnja Cecilijanka...

◀▶

Klanjšček), nato ženskega zbora Društva upokojencev iz Nove Gorice (vodi ga Julija Faganel), peli pa so še mešani zbor Podgora pod vodstvom Mirka Špacapana, moški zbor Fantje izpod Grmade pod vodstvom Iva Kralja, mešani zbor Rupa Peč (vodi ga Zdravko Klanjšček) ter še Dekliški zbor Devin, ki je pel pod taktirko Hermana Antoniča. Letošnjo revijo Cecilijanka v Gorici je primerno slovesno zaključil mešani zbor »F.B. Sedej« iz Števerjana. Ta številni zbor vodi znani pevec in glasbenik Tomaž Tozon.

NOVI LIST

Izdajatelj: Zadruga z o.z. »NOVI LIST« - Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, števil. 157.

Uredništvo: Martin Breclj, Bojan Brezigar, Ivo Jevnikar, Helena Jovanovič, Drago Legiša (glavni in odgovorni urednik), Miro Oppelt, Saša Rudolf, Marko Tavčar in Egidij Vršaj.

Oglaš: Publist d.z.z.; Trst, ul. Montecchi 6; tel. 040/7796611.

Fotostavek in tisk: Tiskarna Graphart, Trst, tel. 040/772151.